

get, fordi han – som han meget morsomt skil-drer – drak sig mod til at sige nej til de to famili-er. Han ville ikke, og den stakkels pige fik i øv-rikt en dybt, dybt ulykkelig skæbne. Jeg kender udmærket bogen, og han siger ikke direkte, at alle muslimske familier praktiserer tvangsægteskaber. Jeg går ud fra, at f.eks. hr. Naser Khader ikke selv gør det, men han siger, at det er en gene-rel praksis hos muslimer overalt i verden.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Vi går videre til næste ordfø-erer, og det er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

Det er jo sådan set et ganske sympatisk forslag, som De Radikale, Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten har fremsat – sympatisk, fordi det selvfølgelig er nødvendigt med en effektiv ind-sats mod tvangsægteskaber, men som tilfældet er med de andre forslag må jeg også sige, at Det Konservative Folkeparti ikke kan støtte dette forslag.

Regeringen har allerede sat en masse initiati-er i gang og strammet lovgivningen, så det er sværere at få gennemført et tvangsægteskab, så derfor synes jeg, at man kommer en postgang for sent med forslaget. Derudover tror jeg simpelt hen ikke på, at de mange punkter, man har tænkt sig at sætte i værk, vil hjælpe mere end det, regeringen allerede har sat i værk.

Hvis vi starter med det første punkt, er det jo sådan, at tvangsægteskaber allerede er ulovlige i dag ifølge loven, og jeg opfatter det derfor mere som tom symbolpolitik, at man vil lave en særlig paragraf om tvangsægteskaber. Det er også min erfaring, at alle EU-landene arbejder kraftigt mod tvangsægteskaber. Det er en indsats, man koordinerer under den åbne koordinationsmeto-de, og som der er meget fokus på i EU-kredsen.

En række af de andre forslag er også gennem-ført, bl.a. om en boenhed for kvinder, der er ban-ge for at blive tvunget ind i et ægteskab. I 2004 åbnede det første for piger mellem 14 og 18 år, og inden længe åbnes der også et botilbud for kvinder over 18 år.

Men det, jeg synes er allermest effektivt for at undgå tvangsægteskaber, er og bliver altså 24-års-reglen, som udenlandske piger jo også oftest er jublende lykkelige for. Det er virkelig noget, der beskytter dem, og det er bl.a. derfor, vi har lavet reglen. Jeg ved, at forslagsstillerne ikke bryder sig meget om den bestemmelse, men jeg

tør alligevel ikke tænke på, hvordan situationen ville se ud, hvis vi afskaffede reglen.

Jeg vil også gerne sige her, at jeg faktisk me-ner, at arrangerede ægteskaber er præcis et lige så stort problem som tvangsægteskaber. Jeg tror ikke, det kan være særlig lykkeligt eller frivilligt, når man som ganske lille har fået at vide, at man måske skal giftes med sin fætter. Det er måske ikke noget, man bliver tvunget til, og man ac-cepterer det måske også, fordi det nu engang er sådan i ens familie, og så går hele ens opvækst med, at man skal forholde sig til det. Så må det være ret underligt at blive forelsket i en mandlig kammerat på handelsskolen, når man alligevel må sige til sig selv: Åh nej, det går jo slet ikke, jeg skal giftes med den anden. Det synes jeg fak-tisk er lige så slem, og også i den forbindelse er 24-års-reglen god.

Vi er enige om, at der skal gøres en effektiv indsats mod tvangsægteskaber, men jeg mener så bare, at regeringen allerede er helt fremme i skoene og har taget de nødvendige initiativer, bl.a. med handlingsplanen mod tvangsægteska-ber og arrangerede ægteskaber, som jeg selv var med til at udarbejde sammen med daværende integrationsminister Bertel Haarder. Vi skal hele tiden se på, om der er nogle nye håndtag, vi kan bruge i kampen mod tvangsægteskaberne, men jeg mener ikke, at de forslag, der ligger her, kan bruges til noget, og derfor afviser vi også forsla-get.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerræk-ken, for der var ikke nogen spørgsmål, og så er det hr. Steen Gade.

Kl. 16.30

Steen Gade (SF):

Forslaget om en styrket indsats mod tvangsæg-teskaber synes vi er nødvendigt og vigtigt.

Som et parti, som ikke er tilhænger af 24-års-reglen, er vi ekstra optaget af at få styrket ind-satsen på en lang række områder, så den bliver stærkere end den, der allerede foregår. Det bli-ver næsten fremstillet sådan af regeringspartier-ne, at fordi der sker noget på nogle områder – ikke på dem alle, men på nogle områder – kan det ikke diskuteres, om der skal ske mere. Men det er faktisk vores ønske, at der skal ske mere: at der sker mere på informationsområdet, at vi er mere opsøgende, og at der sådan set hele ra-den rundt gøres mere.